

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 431/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., кога заступају законски заступници мајка ББ и отац ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Мољац, адвокат из ..., против туженог „Rail logistic“ ДОО Београд, улица Кумодрашка бр. 99/8/51, чији је пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Другог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Основном суду у Новом Саду поднета је 12.12.2022. године тужба тужиоца мал. АА из ..., преко законских заступника родитеља ББ и ВВ, обоје из ..., против туженог „Rail logistic“ ДОО Београд, ради накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх, физичке болове и душевне болове због умањења животне активности настале 20.07.2021. године у ... приликом сечења стабла од стране радника туженог (када је пало стабло на јавну површину и повредило тужиоца који се кретао бицикличком стазом).

Основни суд у Новом Саду се решењем П 10149/22 од 16.06.2023. године (донетим на рочишту), по приговору месне надлежности пуномоћника туженог, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, те предмет уступио Другом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду, коме је предмет уступљен након правноснажности овог решења (пуномоћници странака су се на рочишту од 16.06.2023. године одrekli права жалбе).

Други основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је актом П 2366/23 од 02.08.2023. године, у складу са чланом 21. став 1. ЗПП, доставио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежност, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП, Врховни суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Други основни суд у Београду.

Тужилац - физичко лице, са пребивалиштем у Новом Саду, поднео је Основном суду у Новом Саду тужбу против туженог - правног лица са седиштем у Београду (Општина Вождовац). Поднетом тужбом тражио је да му тужени накнади нематеријалну штету коју је претрпео дана 20.07.2021. године у ... приликом сече стабла од стране радника туженог, који приликом извођења радова нису обезбедили место догађаја, тако да је стабло пало на јавну површину и повредило тужиоца који се кретао бицикличком стазом. Тужени је истакао приговор месне ненадлежности суда коме је тужба поднета и предложио да се предмет уступи Другом основном суду у Београду, као опште месно надлежном суду по месту његовог седишта.

Одредбом члана 44. став 1. ЗПП прописано је да је за суђење у споровима због вануговорне одговорности за штету, поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд на чијем је подручју штетна радња извршена или суд на чијем је подручју штетна последица наступила.

Сагласно наведеној законској одредби, којом је предвиђена изборна месна надлежност, за суђење у конкретном случају месно су надлежна два суда: Други основни суд у Београду, као суд опште месне надлежности по пребивалишту туженог правног лица и Основни суд у Врбасу – Судска јединица у Кули, као суд на чијем подручју је штетна радња извршена и као суд на чијем је подручју штетна последица наступила.

У случају изборне месне надлежности примењује се и одредбе члана 20. ставови 1. и 2. ЗПП. Према тим одредбама суд ће, по правноснажности решења којим се огласио ненадлежним, уступити предмет надлежном суду али ће, у случају изборне надлежности, пре него што уступи предмет надлежном суду затражити од тужиоца да се изјасни у року од три дана. Ако се тужилац не изјасни у одређеном року, суд ће уступити предмет суду опште месне надлежности.

Следствено изложеном, Основни суд у Новом Саду (коме је тужба поднета) је правилно одлучио о приговору месне ненадлежности који је тужени истакао, јер није месно надлежан за суђење по члану 44. став 1. ЗПП. Међутим, тај суд није могао истовремено одлучити да се предмет уступи суду опште месне надлежности јер је за суђење, поред тог суда, месно надлежан и суд на чијем је подручју штетна радња извршена и штетна последица наступила. С обзиром на то да право избора припада тужиоцу, суд којем је тужба била поднета био је дужан да о уступању предмета одлучи тек по изјашњењу тужиоца, у складу са чланом 20. став 2. ЗПП. Пошто суд који се по приговору месне ненадлежности туженог огласио месно ненадлежним није затражио такво изјашњење, тужилац је право избора реализовао на рочишту одржаном 16.06.2023. године, одрицањем од жалбе против решења тог суда којим се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступио суду опште месне надлежности према седишту туженог правног лица.

У таквој процесној ситуацији, поштујући право избора тужиоца у случају изборне месне надлежности за суђење у овом спору месно је надлежан Други основни суд у Београду, као суд опште месне надлежности по седишту туженог, сходно одредби члана 3. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр 101/13), без обзира што је штетна радња извршена и што је штетна последица наступила на подручју месне надлежности основног суда у Врбасу – Судска јединица у Кули.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић